

GYERMEKVÁR

2.

Luther Kiadó • Budapest, 2007

A kiadvány a Magyarországi Evangélikus Egyház
Gyermekbizottságának támogatásával készült.

Írta és szerkesztette:
Boda Zsuzsa

Illusztrációk:
Jenes Katalin

Minden jog fenntartva. Bármely másolás, sokszorosítás,
illetve adatfeldolgozó rendszerben való tárolás
a kiadó előzetes írásbeli engedélyéhez van kötve.

© Luther Kiadó, 2007

© Boda Zsuzsa, 2007

Illusztrációk © Jenes Katalin, 2007

Kiadja a Magyarországi Evangélikus Egyház Luther Kiadója,
Budapest, 2007

Felelős kiadó: Kendeh K. Péter

Szöveggondozó: Huszár Mariann

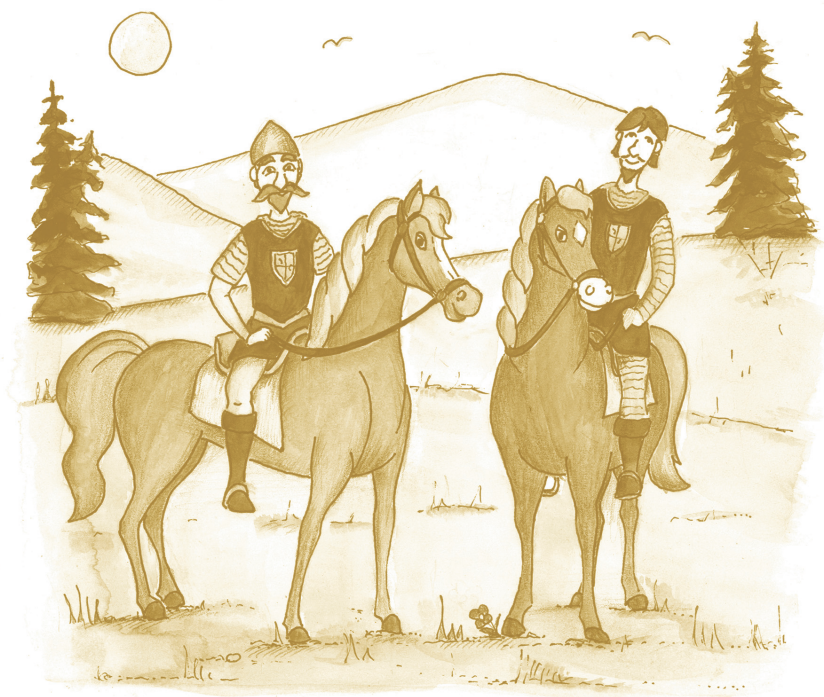
Nyomdai előkészítés: Galgóczi Andrea

Nyomdai kivitelezés: Pauker Nyomdaipari Kft.

Felelős vezető: Vértes Gábor ügyvezető igazgató

ISSN 1789-168X

Albert és Pongrác lovag

– Kedves Pongrác és Albert lovag! Két hűséges barátom! – kezdte egy nap Szakáll király mondandóját a trónteremben. – Udvari könyvtárosom a minap a dédapámtól, Bajusz királytól örökölt kódexeimet portalanította. Ekkor akadt a kezébe ez a szarvasbőr kötésű könyv is. Sajnos azonban, amint látjátok, az egerek valószínűleg bálokat rendeztek benne, és a lapjai szolgáltak desszertként a lakomák végén. Annyt azért Könyvmoly könyvtáros még ki tudott olvasni, hogy dédapám a Tudás erdejében egy várat építtetett, amelyet gyermekek lovagi képzésének és bibliai ismereteik elmélyítésének helyszínéül szánt. Ahhoz, hogy valaki eljusson a várhoz, számos próbát kell kiállnia. Sajnos az egerek nem sokat hagytak a kódexből, csak ezt a szép képet a várról és a nyolc próba leírását. Azzal a feladattal bízlak meg titeket, hogy tüstént induljatok, és keressétek meg a várat!

– Igenis, felséges királyunk! – hajolt meg mélyen a két lovag, majd sietve összecsomagolták a legszükségesebbeket, és lóra pattanva búcsút intettek Szakáll király kastélyának.

A két barát másnap a Pipacsmező tisztáshoz ért. Rövid pihenőt tartottak, és elővették a Könyvmoly könyvtáros által talált kódexet, hogy elolvassák az első feladatot.

– Nézd csak, Albert! Az első próba a levegőhöz kapcsolódik, ahol az égi madarak olyan könnyen repkednek. „A Pipacsmező tisztás madarai különleges madarak ám! Tollukon olvasható a 104. zsolttár egyik mondatának második fele. Ezt kell elolvasni az első próbához” – betűzte Pongrác lovag.

- Hát akkor nem kell mást tennünk, csak sorra venni ezeket a röpködő madarakat – bólintott Albert lovag.

Segíts nekik összeolvasni a zsoltárverset!

„Fölöttük laknak az égi madarak, _____

_____.”

Albert lovag és Pongrác lovag már több hete úton volt, de még mindig nem lelték meg a Példázat-tavat. Pedig a Szakáll királytól kapott kódex következő lapján azt egyértelműen ki tudták olvasni, hogy ott vár rájuk a következő próba. Sajnos ezenkívül már csak egy szót tudtak kibetűzni, ugyanis a többi részt megették a könyvtárban lakó egerek. Ez a szó pedig a következő volt: halász.

– Tudod, Pongrác barátom, abban bízom, hogy nemsokára megtaláljuk a Példázat-tavat, mert bizony nagyon szeretném már megoldani a következő feladatot!

– Én sem vagyok ezzel másképp, Albert barátom. Bár igaz, ami igaz, pontosan nem is tudjuk, hogy mit kell tennünk. Abban reménykedem, hogy nem véletlenül említi a könyv a halász szót. Ő talán majd felvilágosítást tud nekünk adni.

– Odanézz, lovagársam! Mi csillog ott előttünk? Tán csak nem a tavat értük el?!

De bizony, jól gondolták: a Példázat-tó partjára értek. Ám még a szájuk is tátva maradt a csodálkozástól, amikor látták, hogy mi zajlik ott.

A tó partján ugyanis egy nagy hálót láttak, tele hallal. A halász-háló mellett sok díszes, vízzel teli edény volt. A halászok egyes halakat ezekbe tettek, más halakat pedig a földön halomba dobáltak, és hagyták őket vergődni, míg meg nem fulladtak.

– Mi folyik itt? Mi ez a nagy pazarlás? Miért dobják ki azt a sok halat?! Valami bajuk van talán? – néztek egymásra a lovagok.

– Menjünk, kérdezzük meg a legöregebb halászt, hátha ő a mi emberünk!

Nem is késlekedtek, azonnal odamentek a kiszemelt férfihoz.

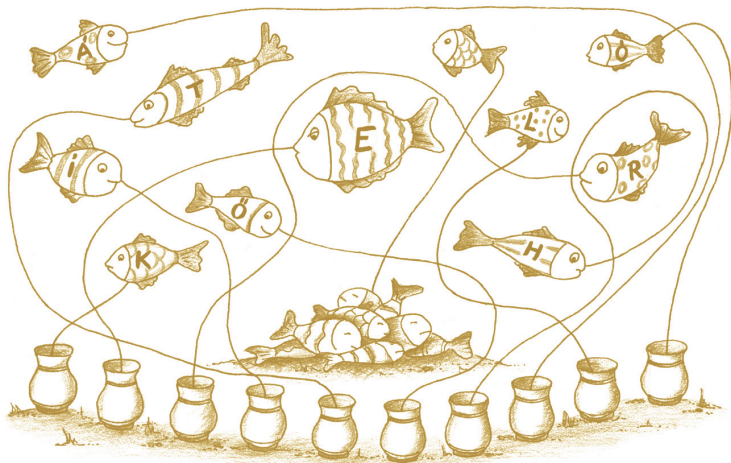
– Mi itt Jézus egyik példázatára tanítjuk az embereket – kezdte a magyarázatot a megszólított. – Ugyanis ő a mennyek országát egyszer egy halászhálóhoz hasonlította, amely mindenféle halfajtát összegyűjt. Amikor megtelik, kivonják a partra. A jó halakat edényekbe gyűjtik, a rossz, hitvány halakat pedig kidobják. Így lesz majd a világ végén is: eljönnek az angyalok, és kiválogatják a jó emberek közül a rosszakat, akikre sanyarú sors vár.

– És azt nem tudod véletlenül megmondani nekünk, hogy mi lehet itt az a próba, amelyet ki kell állnunk? Ugyanis az egerek megrágták a könyvünknek azt a részét, ahol erről volt szó.

– Hát hogyan tudnám!

Segíts kiválogatni a halakat! Ha az edényekbe kerülő halak betűjeleit helyes sorrendben összeolvasod, megtudod, mi ennek a halászhálónak a másik neve. Ezt a szót használta Jézus is Máté evangéliumában.

A két lovag két próbát már sikeresen teljesített, de hat még hátravan. A szarvasbőr kötésű kódexből tudták, hogy a következő feladat megoldásához a föld alá kell menniük.

– Tudod, Pongrác barátom, mindig is szerettem volna találni egy kincsesládát. De sosem gondoltam volna, hogy egyszer ezt még feladatul kapom!

– Hát bizony, amint elérjük a Labirintusok országát, kedvünkre kutakodhatunk. Ugyanis azt írja ez a Szakáll királytól kapott könyv „A harmadik próba” című fejezetben, hogy Jézus a mennyek országát egy alkalommal olyan kincshez hasonlította, amelyet szántóföldben rejtettek el. Kiment egy ember szántani a földre; persze mit sem tudott az ott rejlő kincsről. Hát amint dolgozott, egyszer csak megtalálta a ládát. Nagy örömeiben táncot lejtett, hiszen tudta, hogy most már jó dolga lesz. Azon nyomban vissza is rejtette a kincset a földbe, hazasietett, és mindenét eladta. A pénzből pedig megvette azt a darabka földet. Attól kezdve boldogan élt, míg meg nem halt.

– Én is azt hiszem, nemes barátom, hogy nincs nagyobb kincs az egész világon, mint ha valaki Isten gyermekeként megtalálja az ő országát. Az ilyen ember legyőzi minden addigi rossz tulajdonosságát, otthagya rossz barátait, hátat fordít addigi életének. Azért, mert tudja, hogy Istennel és a mennyek országával – a megtalált kincssel – azontúl jó élete lesz, és boldogan fog élni.

– Nekünk is azért kell megtalálnunk egy jelképes kincsesládát a Labirintusok országában, hogy ne feledjük el: Isten kincse a legfontosabb!

Segíts megkeresni a két lovagnak a kincsesládához vezető utat!

Albert lovag és Pongrác lovag következő úti célja a kódex szerint Csipkebokor országa volt.

– Én nagyon szeretem a csipkebogyóteaát – szólalt meg Albert, miután már jó ideje mindketten gondolataikba merülve lovagoltak. – Egy-egy lovagi torna előtt megiszom belőle egy kupával, és szinte érzem, ahogy a vitaminok végigszaladnak bennem! Ha pedig sebesülés ér a bajvívás során, csipkebogyótea-borogatást teszek rá. Egykettőre begyógyul tőle a seb. Erre az útra is hoztam belőle, csak már fogyóban vannak a tartalékaim.

– Hát akkor itt majd kedvedre feltöltheted a készletedet! De ugye tudod, hogy nem ez lesz az egyetlen feladatunk ezen a vidéken?

– Persze hogy tudom! A negyedik próba vár ránk! A Biblia leírása szerint az Úr egy égő csipkebokor képében szólította meg Mózeset. Ekkor bízta rá a feladatot, hogy a zsidó népet kivezesse Egyiptom földjéről.

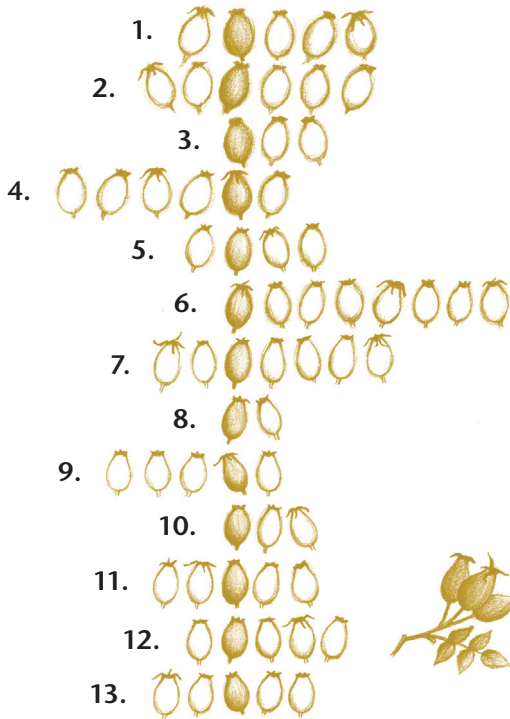
Pongrác lovag bólogatva folytatta:

– Bajusz király kódexe azt írja, hogy ha majd elértük Csipkebokor országát, egyes bokrokon találunk bizonyos meghatározásokat. Ezek eredetileg ebben a könyvben is benne voltak, csak hát az egerek ezt is megrágták. Még az a szerencse, hogy az ábra, amelybe bele kell írunk a megfejtést, megmaradt. Ha megoldottuk a Mózesrel kapcsolatos rejtvényt, teljesítettük a negyedik próbát is!

– Hát akkor rajta, ne késlekedjünk! – kiáltotta Albert lovag megsarkantyúzva lovát.

Írd be te is a megfejtéseket a csipkebogyókba! A kiemelt oszlopban levő betűket összeolvasva megtudod, hogy mit ígért Isten Mózesnek.

1. Mózes is ebből a népből való volt **2.** Vörös-... **3.** Ez lett a vízből az első csapásnál **4.** Isten kiválasztott embere, aki a fáraó első embere lett **5.** A **10.** csapásnál ez a gyermek halt meg az egyiptomi családokban **6.** Innen vonult ki a nép **7.** A fáraó ezt tette a kivonult néppel **8.** Ez az állat húzta a fáraó harci kocsiját **9.** Ennél a hegynél jelent meg Isten Mózesnek **10.** E növény sűrűjébe rejtették el kisbabakorában Mózeszt **11.** Jelentése: „a vízből húztam ki” **12.** ...oszlop – ebben vezette nappal az Úr a népet **13.** A második csapás

A legutóbbi próbatétel jól felfrissítette a két lovagnak a Mózes-sel és az egyiptomi szabadulással kapcsolatos bibliai ismereteit. Akkor még nem tudhatták, hogy az ötödik feladat is ehhez a történethez kapcsolódik.

– Tudod, Albert barátom, igazán örülök, hogy Szakáll király minket szemelt ki a Tudás erdejében levő vár felfedezésére! Nemcsak azért, mert szeretek világot látni, és te is jó társam vagy ebben, hanem mert így lehetőségem nyílik a lovagi tornák mellett egy kis agytornára is. Azt hiszem, Bajusz király, Szakáll király dédapja ügyesen kitalálta ezt a vár-dolgot.

– Egyetértek veled – helyeselt Albert lovag. – Szerintem ha már gyerekkorunkban felfedezték volna ezt a helyet, akkor nemes lovag apám engem is oda küldött volna nevelkedni. Gondold csak el! Mennyi bibliai történet kerülhetett sorra annak a várnak a falai között! Sebaj! Számunkra ez az út is nagyon hasznos.

– És még nincs vége! Az előző próbák során a levegővel, a vízzel, a földdel és a tűzzel kapcsolatos feladatokat kellett megoldanunk. Mit ír az az egérrágtá kódex, mi lesz a következő megmérettetés?

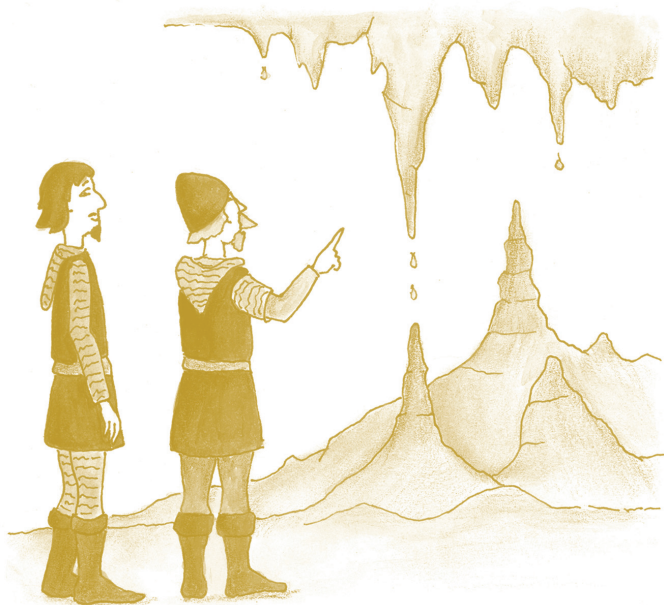
– Ahogy olvasom, hamarosan Jégvidékre érünk. Ott a Jégvölgy vonalát követve eljutunk majd a negyedik jégbarlangba. A Jégverem nevű teremből nyílik majd a Cseppkőbarlang. Sajnos itt hiányzik egy darab papír – ezek a fránya egerek néha úgy megnehezítik a dolgunkat! Úgy tűnik, valamiféle titkosírást kell megfejtenünk... Nézd csak! Mintha ez az épen maradt sor egy betűkód lenne.

– Ne izgasd magad, Albert barátom! Majd ha odaérünk, okosabbak leszünk.

Pongrác lovag jól gondolta: mikor beléptek a Cseppkőbarlangba, a látványtól szinte beléjük fagyott a szusz. Ugyanis körülöttük mindenhol varázslatosan csillogott a sok jégcsap, egészen mesebeli vidékké varázsolvá a hatalmas termet.

A barátok ámulatukban percekig szólni sem tudtak; tekintetükkel újra meg újra körbepásztázták a barlangot. Egyszer csak Pongrác lovag izgatottan a barlang mennyezetéről alácsüngő, változatos alakú cseppkövekre mutatott.

– Odanézz, Albert barátom! Ilyen alakú ábrák vannak a könyvben a titkosírás kódjánál is!

– És egy mondatot lehet belőlük összeolvasni!

Segíts összeolvasni a mondatot a két lovagnak!

A

E

I

P

Á

É

J

S

C

G

K

T

D

H

Ó

Albert lovag és Pongrác lovag még sokáig emlegette az előző próba során átélt élményeit. Nagyon tetszett nekik, ahogyan a sok, mesészep cseppkő csillogott-villogott a fényben.

– Kár, hogy a mi vidékünkön nincs ilyen barlang! Biztosan sokat járnék oda, hogy gyönyörködhessem a cseppkövekben...

– Ha legközelebb erre vezet a jó sorsom, Jégvölgyet nem fogom elkerülni! – tette hozzá Albert lovag. – Mit ír a kódex, a következő feladat is ilyen szép vidéken vár ránk?

Pongrác épp elővette a Szakáll királytól kapott, egérrágtá könyvet, hogy megkeresse a hatodik próba leírását, amikor hirtelen nagy szél támadt. Ha nem tartotta volna erősen a kódexet, bizony szaladhattak volna utána.

– Keressünk egy szélvédett helyet! – próbálta Albert lovag túlkiabálni a nagy zúgást.

Lovaik sörényében erősen megkapaszkodva hamarosan egy kis barlangra találtak, ahol kipihenhették a szélviharral folytatott küzdelmüket. A könyvet is elővették, hogy végre megnézhessék, milyen feladat is vár rájuk.

– Van egy rossz hírem! – mondta Pongrác lovag társának. – A kint tomboló szél nem fog addig alábbhagyni, amíg nem teljesítettük a következő próbát.

– Tudod, nemes barátom, biztos, hogy nem lesz könnyű. De eszembe jut az a bibliai történet, amikor Jézus és a tanítványai hajóra szálltak, hogy átkeljenek a túlsó partra. A Mester nagyon fáradt volt, hamar el is aludt. Még az időközben kitört vihar sem ébresztette fel. Pedig ott legalább annyira tombolt a szélvihar,

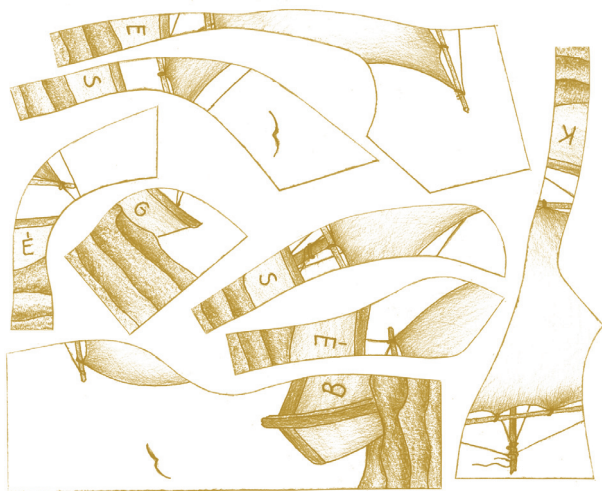
mint itt. A hajó fedélzetére is fel-felcsaptak a hullámok. A tanítványok nagyon megijedtek. Azt gondolták, hogy menten elsüllyed a hajó, vagy darabjaira fog szétesni. Ijedtükben felébresztették Jézust, hogy segítsen rajtuk. Ekkor ő ráparancsolt a szélre, és az azonnal elcsendesedett. A tenger sem dobálta többet a hajót. A tanítványok pedig ámulva nézték a Mester hatalmát, akinek még a szélvihar is engedelmeskedett.

– Albert barátom! Honnan tudad, hogy ehhez a történethez kapcsolódik a mi próbánk is?! Az a szerencse, hogy az egerek épen hagyták a lapnak azt a részét, ahol ezek az ábrák vannak. Még azt is el tudom olvasni, hogy Jézus mindenki életében képes helyreállítani a rendet. Az a feladatunk, hogy illesszük össze ennek a széttört hajónak a darabjait.

– Próbáljuk meg gyorsan! – kiáltotta Albert, és máris nekiláltak.

Illeszd össze őket te is, és olvasd el, hogy Jézus segítségével mi költözhet az ember szívébe!

Albert és Pongrác lovagolt tovább, de még másnap is emlegették az előző nap kalandját.

– Életemben nem láttam még olyan nagy szélvihart, mint amelyet tegnap éltünk át – sóhajtotta Albert lovag.

– Nem is volt könnyű abban a bömbölő szélben teljesíteni a próbát... De nézd, milyen ragyogóan süt most a nap! Nyoma sincs annak a nagy szürkéségnek, amely a viharban az égen volt. Szeretek ilyen madárcsivitelős, kellemes időben lovagolni. Jó volna, ha minél tovább tartana ma a napsütés!

– Tudod, amikor csatában vagyunk, sokszor eszembe jut a Józsué könyvében leírt égi csoda, amelyet az Úr Izrael fiaiert tett egyszer. Az emóriakkal harcoltak éppen, amikor Józsué megparancsolta a napnak, hogy ne mozduljon. És akkor csoda történt, mert sem a nap, sem a hold nem mozdult az égen egy álló napig. Egészen addig, míg a zsidó nép teljesen le nem győzte az ellenséget. Az Úr tette ezt a csodát a népéért.

– Ez igazán különös! – nézett csodálkozva Pongrác lovag a barátjára. – Neked mindig az a történet jut az eszedbe a Bibliából, amelyhez a soron következő próbánk kötődik! Mert ahogy ezt a kódexet nézem, az utolsó előtti feladatunknál pont ez a történet látható. A katonák épp harcolnak, miközben az égbolton áll a nap, arrébb pedig a hold.

– De miért van kétszer megrajzolva ez a kép? – nézte társa csodálkozva az oldalt.

– Azt írja a könyv, hogy a kódex rajzolója sajnos figyelmetlen volt. Amikor megörökítette ezt a történetet, elkövetett néhány

hibát. Bajusz király nagyon mérges lett, és újrarajzoltatta vele a képet. Mivel azonban a kódexből lapot kitépni nem lehetett, a hibás kép is itt maradt a könyvben. A hetedik próba tehát az, hogy meg kell keresnünk a két rajz közötti hat eltérést.

Te megtalálod?

A két lovag sok hónappal ezelőtt indult útnak, hogy Szakáll király parancsára megkeresse a Tudás erdejében levő várat. Nem véletlenül küldte Szakáll király a két legügyesebb lovagját: nem volt előttük az út során legyőzhetetlen akadály!

Ők is nagyon élvezték a várfelfedező túrát, és azt is kezdték érteni, miért hívják a Tudás erdejének úti céljuk helyét.

– Annyi mindent tanultunk ez alatt a kalandos út alatt, hogy a sok tudás szinte egy erdőnyit tesz ki! – kiáltotta büszkén társának Pongrác.

– Úgy bizony! – helyeselt Albert lovag. – És még előttünk áll az utolsó feladat... De nézd csak, Pongrác barátom! Az ott a távolban nem egy erdőnek néz ki?

– Bizony, igazad lehet, nemes Albert! Juhé! Akkor mindjárt megérkezünk! Meg is nézem gyorsan, mit ír a kódex. Amint elérjük a Sárgasziromvirágfát, egy szivárvány fog átívelni az égbolton. Egyik vége a virágfánál lesz, a másik pedig a várnál. Nem fogunk eltévedni, mert a szivárvány alatt haladva pont a várnál kötünk ki.

– Jaj de jó, hogy éppen Isten szövetségének a jele vezet majd minket! Noé idejében az özönvíz után az Úr ezzel a jellel erősítette meg, hogy nem fogja többé özönvízzel elpusztítani a földet. Csak azt nem értem, hogy pontosan mi a nyolcadik próba.

– Hát igen. Van itt még egy mondat. Nagy szerencse, hogy az egerek ezt nem rágták meg, mert akkor bizony pont az utolsó feladatnál bukhattunk volna el. Szóval: amint a Sárgasziromvirágfához érünk, azonnal fel kell sorolnunk helyes sorrendben a

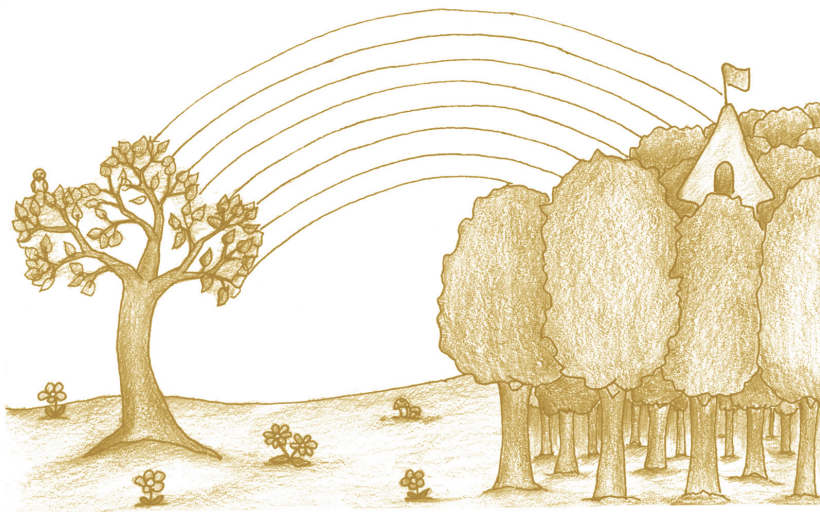
szivárvány színeit. Ugyanis először csak színtelenül jelenik meg nekünk ez a csodaív. De ahogy kimondjuk a színeket, úgy válik a szivárvány is láthatóvá. Ha nem mondjuk ki azonnal őket, vagy ha tévesztünk, akkor az ív láthatatlan marad, az erdőhöz és a várhoz vezető utat pedig egy áthatolhatatlan tövisbokor-rengeteg növi be. Akkor pedig szégyenszemre fordulhatunk vissza jelenteni Szakáll királynak, hogy nem jártunk sikerrel.

– Ó, hát ez nagyon könnyű feladat lesz! Hiszen ki ne tudná a szivárvány színeit akár álmából keltve is felsorolni?! Menjünk, siessünk, hogy minél előbb odaérjünk a virágfához!

Ezzel a lovagok megsarkantyúzták lovukat, és odavágtattak a szivárványív kezdetéhez. Amint felsorolták a színeket, az égbolton felfénylett a szövetség szimbóluma. Ez pedig – ahogy a kódex is írta – elvezette őket a várhoz.

Írd rá a szivárványívekre a megfelelő színeket!

József

Az Úr kiválasztotta magának Ábrahámot, annak fiát, Izsákot, majd Izsák fiát, Jákóbot, és mindhármuknak külön-külön megígérte, hogy nagy néppé teszi őket. Utódaik annyian lesznek, mint az égen a csillag.

Jákóbnak született is tizenkét fia. A tizenegyedik a József nevet kapta. Amikor a fiú tizenhét éves lett, egy nap így szólt testvéreihez, miközben a nyáját legeltették:

– Hallgassátok csak meg, mit álmodtam az éjszaka! Aratási idő volt, mi pedig a levágott gabonából kévéket kötöttünk. Az én kévévem fölkelt, és állva is maradt, a ti kévéitek pedig körülállták, és leborultak az én kévéem előtt.

A testvérei – tíz bátyja és Benjámín nevű öccse – nagyon mérgesek lettek rá.

– Mit képzelsz te? Talán király akarsz lenni fölöttünk?! Vagy uralkodni akarsz rajtunk?

Józsefet amúgy sem szerették a bátyjai, mert apjuk kivételezett vele. Drága, szép ruhákat vett neki, és kényeztette őt. Ugyanis József anyukájának sokáig nem született gyermeke. Apukája már elég idős volt, amikor a fiú meglátta a napvilágot. Annyira örült neki, hogy mindig a kedvében akart járni.

Józsefnek később volt még egy álma; el is mesélte a családjának.

– Azt álmodtam, hogy a nap, a hold és tizenegy csillag leborult előttem.

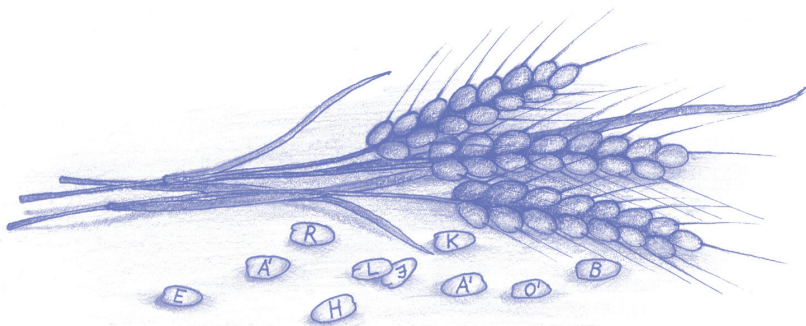
Amikor ezt meghallotta, még az apja is rosszállóan csóválta a fejét:

– Milyen álmod volt neked? Talán azt akarod, hogy a testvéreiddel együtt boruljunk a földre előtted?

Testvérei pedig elnevezték őt Álomlátónak. Attól kezdve még jobban féltékenykedtek rá, mert azt gondolták, hogy különb akar lenni náluk.

A kérékbe kötött gabonából a földre pottyant néhány mag. Olvassátok össze a rajtuk található betűkből József szüleinek a nevét!

Egy nap Jákób elküldte Józsefet a bátyjai után, akik a nyáját legeltették Dótánban. Amikor messziről észrevették őt a testvérei, így szóltak egymáshoz:

– Nézzétek! Ott jön az Álomlátó! Öljük meg őt, majd dobjuk be egy kútba, és mondjuk azt, hogy egy vadállat ölte meg.

Az egyik testvérük azonban nem akarta, hogy meghaljon József, ezért így kérte a többieket:

– Ne ontsatok vért! Ne üssük agyon! Inkább dobjátok bele ebbe a kútba itt a pusztában, de kezet ne emeljetek rá!

Így akarta ugyanis megmenteni és apjukhoz visszajuttatni Józsefet. A testvérei hallgattak szavára. Ezért amikor József odaért hozzájuk, megragadták őt, lehúzták róla tarka ruháját, és beledobták a kútba. A kútban nem volt víz, üres volt, így József nem fulladt meg. Amint végeztek, leültek enni. Egyszer csak arra lettek figyelmesek, hogy egy gyógyfűvel kereskedő karaván jön feléjük. Egyiptomba igyekeztek. Ekkor a Júda nevű testvér így szólt a többiekhez:

– Figyeljetek rám! Semmi haszna sincs annak, ha megöljük itt a kútban a testvérünket. Hiszen étlen-szomjan úgysem bírja sokáig. Különben se tapadjon vér a kezünkhöz. Inkább adjuk el ezeknek a kereskedőknek.

Így is tettek. Hús ezüstpénzt kaptak érte. Majd levágtak egy kecskebakot, és a tarka ruhát bevéreztek vele. Ezek után elküldték apjuknak a következő üzenettel: „Ezt találtuk a pusztában. Nézd meg jól! Nem a fiad ruhája ez?”

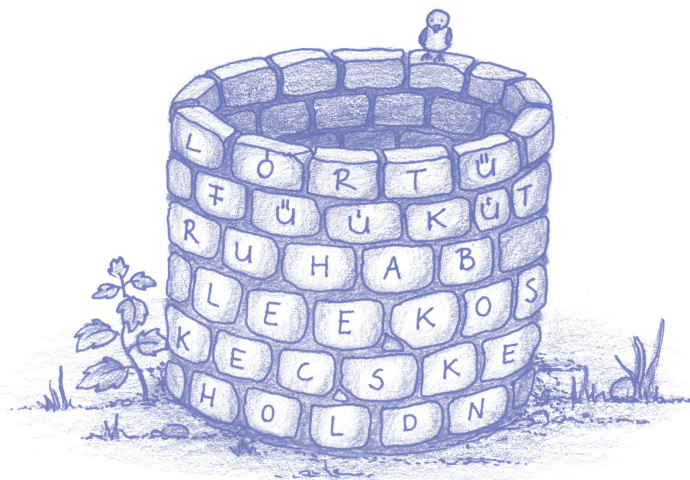
Jákób azonnal felismerte, és azt gondolta, hogy szeretett fiát a

vadállatok tépték szét, testvérei pedig már csak a ruhát találták meg utána. Onnantól kezdve állandóan gyászolta Józsefet.

Húzd ki az alábbi szavakat a kút tégláira írt betűsorokból!
A megmaradt betűket helyes sorrendben összeolvasva megkapod a Józsefet védelmező testvér nevét.

ló kút tű hold fű ruha kos le kecske

József tehát Egyiptomba került. A kereskedőktől egy magas rangú egyiptomi ember vette meg. Potifárnak hívták, és a fáraó főembere, a testőrök parancsnoka volt.

De az Úr nem hagyta el Józsefet. Potifár pedig látta, hogy istene mindenben segíti az új rabszolgát, akármilyen feladatot bíz is rá. Ezért először háziszolgájává, később pedig háza felügyelőjévé tette, és rábízta egész vagyonát. Az Úr, amikor ezt látta, megáldotta Potifárt, akinek ettől kezdve nem volt otthonában semmi gondja, vagyona pedig egyre csak növekedett.

Józsefből időközben jóképű fiatalember lett. Nagyon megtetszett Potifár feleségének; az asszony el akarta őt csábítani. Ám József ezt mondta neki:

– Az én uram rám bízta egész házát és vagyonát. Senki sem nagyobb nálam ebben a házban. Semmit sem tiltott el tőlem, csak téged, hiszen te a felesége vagy. Hogyan élhetnék akkor veled, vétkezve a férjed és Isten ellen?

Az asszony mégis mindennap megpróbálta elcsábítani Józsefet, de ő hajthatatlan maradt.

Egy nap, amikor csak ők voltak a házban, Potifárné megragadta József ruháját. Ő azonban kifutott a házból, ruhája pedig az asszony kezében maradt. Ekkor az úrnő nagy hazugságot talált ki. Kiabálva összehívta a szolgákat, és azt mondta nekik:

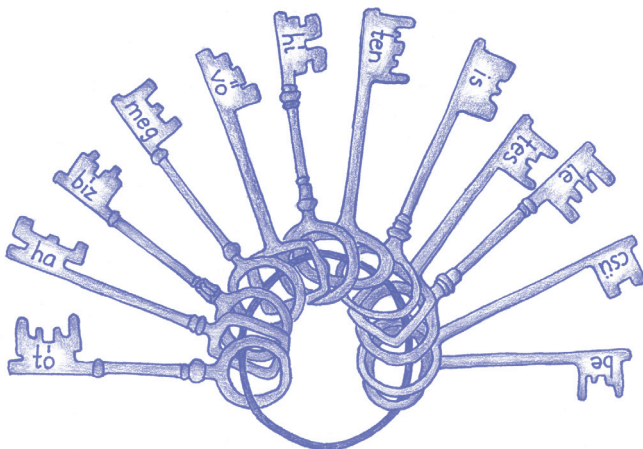
– Nézzétek! József erőszakoskodni akart velem, de én hangoosan kiáltottam. Ekkor elszaladt, a ruháját is itt hagyta.

Amikor Potifár hazajött, neki is elmondta mindezt. Ő elhitte,

és nagyon mérges lett. Azonnal börtönbe vitette Józsefet, oda, ahol a fáraó foglyait tartották fogva.

Józsefnek mindenhol volt kulcsa Potifár házában. A kulcscsomón látható szótagokat összeolvasva megtudod, milyen volt József, habár Potifárné mást hazudott róla.

Az Úr a börtönben sem hagyta magára Józsefet. A börtönparancsnok hamar megkedvelte őt. Láta rajta, hogy megbízható, ezért rábízta a foglyokat, József pedig felügyelte őket és a munkájukat.

Történt egy nap, hogy a fáraó főpohárnoka és a fő sütő mestere vétkezett az uralkodó ellen. Ezért mindkettőjüket abba a börtönbe vetették, ahol József is volt. Ráadásul a börtönparancsnok őt rendelte melléjük, hogy szolgáltassa ki őket.

Az egyik éjszaka mindketten álmot láttak, amelyeknek volt jelentésük is. Ám a két rab nem tudta, hogy mi az. Amikor reggel József látta rajtuk, hogy szomorúak, megkérdezte tőlük az okát.

– Álmodtunk, de nincs, aki megfejtse.

– Istennél van a megfejtés. Meséljétek csak el nekem! Én pedig elmondom nektek, mit akar velük üzeni az Úr.

A főpohárnok kezdte:

– Álmodban egy szőlőtő volt előttem. A szőlőtőn három vessző volt. Alighogy kihajtott, már ki is virágzott, és fürtjein nyomban megérték a szemek. Kezemben volt a fáraó pohara. Fogtam a szőlőszemeket, belefacsartam a fáraó poharába, és a poharat a kezébe adtam.

József Isten segítségével már mondta is a megfejtést. Csak azt kérte cserébe, hogy említse meg őt a fáraónak, és vitesse majd ki a börtönből.

A szőlőfürtökön látható betűket helyes sorrendben összeolvasva egy-egy szót kapsz. Ezekből a szavakból megkapod a főpohárnok álmának a megfejtését.

Miután József megfejtette a börtönben a felügyeletére bízott főpohárnok álmát, a sütőmesterén volt a sor. Ő pedig örült, hogy társának ilyen jó megfejtést adott József.

– Az én álmomban – kezdte felidézni – három kosárnyi kalács volt a fejemen. A felsőben mindenféle sütemény volt, amely a fáraónak készült, és a madarak ettek belőle.

József azonnal mondta is a megfejtést.

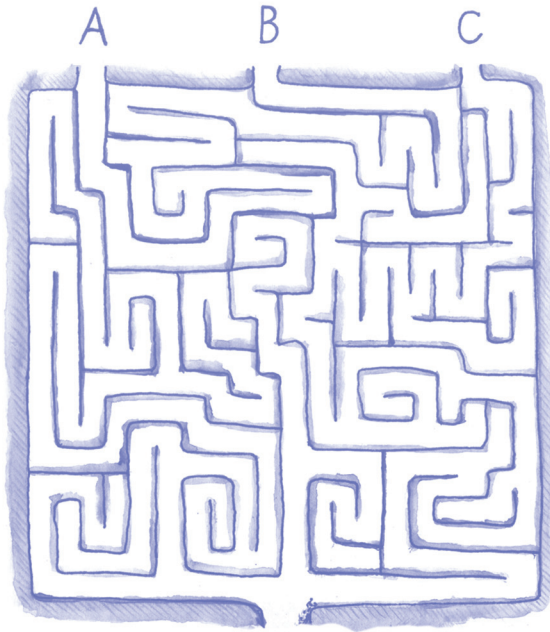
– A három kosár három nap. Három nap múlva kikerülsz ugyan a börtönből, de a fáraó fára akasztat, és madarak eszik majd le a húsoadat.

Harmadnap születésnapja volt a fáraónak, aki ennek örömeére lakomát rendezett minden szolgájának. Előhívatta a főpohárnokot és a főszütőmestert is a börtönből. Úgy rendelkezett, ahogyan azt néhány nappal korábban József megmondta: a főpohárnokot visszahelyezte tisztiségébe, ismét ő adhatta a poharat a fáraó kezébe. De a főszütőmestert felakasztatta.

A börtönben azonban hiába ígérte meg a főpohárnok Józsefnek, hogy közbenjár az érdekében, amikor újra szabad lett, elfeledkezett róla. József így továbbra is rab maradt.

Melyik úton vezették ki a két rabot a börtönből?

Két esztendő telt el. József még mindig a börtönben volt. Egy éjszaka a fáraó különös álmot látott. A Nílus partján állt. Egyszer csak a folyóból hét szép, kövér tehén jött ki, és a sás között legett. Utánuk másik hét tehén is kijött, amelyek azonban soványak és csúnyák voltak. Ezek a rút tehenek megették a hét szép, kövér tehenet.

Ekkor fölébredt a fáraó. Kis idő múlva újból elaludt, és egy másik álmot látott. Egy száron hét kövér, szép kalász nőtt. De utánuk hét sovány és a keleti szélről kiaszott kalász is sarjadt. A sovány kalászok elnyelték a telt kalászokat.

Reggel, amikor felkelt, nagyon nyugtalanította őt ez a két álom. Ezért összehívta Egyiptom minden jóságát és bölcsét, és elmesélte nekik. Ők azonban nem tudtak rájönni, mi lehet a jelentésük.

Ekkor a főpohárnok azt mondta urának:

– Be kell vallanom, hogy vétkes vagyok. Amikor két évvel ezelőtt a főszőlőmesterrel börtönbe vetettél, egy éjszaka mindkettőnknek furcsa álmunk volt. A börtönben volt egy héber ifjú is, aki a testőrparancsnok szolgája. Ez a fiatalember megfejtette álmainkat, és úgy is történt minden, ahogyan mondta.

A fáraó ekkor tüstént hívatta Józsefet. Amikor elmesélte neki álmait, József így szólt:

– Nem én fejttem meg ezeket, hanem Isten adja meg a választ. A két álom ugyanaz. A fáraónak ezáltal mutatta meg Isten, hogy mit fog tenni. Tanácsolom, hogy nevezd ki egy okos és bölcs embert. Ő legyen az ország élén, és irányításával építsenek Egyiptomban hatalmas gabonarakárokat. Ide gyűjtsék a gabonát, ame-

lyet majd a szűk esztendőkből lehet enni. Így az ország népe nem fog elpusztulni.

A fáraó, amikor ezt meghallotta, azt mondta:

– Mivel Isten mindezt neked adta tudtul, nincs hozzád hasonló értelmes és bölcs ember. Téged nevezlek ki az ország felügyelőjévé, és csak én leszek magasabb rangú nálad.

A titkosírást megfejtve olvasd el, mi volt a fáraó álmának a megfejtése!

A

Á

B

D

E

É

G

H

I

Í

L

M

N

Ó

R

S

SZ

T

U

V

A fáraó az álmok megfejtése után valóban az idegen földről származó Józsefet nevezte ki Egyiptom felügyelőjévé. Nagy felelősséget és hatalmat adott ezáltal a kezébe.

Isten is betartotta ígéretét: hét esztendeig gazdag termés volt, József pedig nagyon sok gabonát begyűjtetett a raktárakba. De bekövetkezett a hét szűk esztendő is. Ekkor az emberek messze vidékekről is odamentek, hogy vegyenek az elraktározott gabonából.

Egy nap József tíz testvére is útra kelt, de Benjámint apjuk, Jáköb nem engedte velük.

Amikor a testvérek odaértek Józsefhez, arcra borultak előtte, és nem ismerték fel őt. Ám öccsük azonnal rájuk ismert. Ahogy ott álltak előtte, eszébe jutottak a kérékről és az égitestekről szóló régi álmai. Azonban nem mondta meg nekik, hogy ő az eladott testvérük, hanem nagy hangon megvádolta őket azzal, hogy biztosan kémek, mivel Kánaán földjéről jöttek.

– Nem is gabonát akartok venni, hanem ki akarjátok kémlelni Egyiptom védtelen részeit!

A bátyjai ijedten állították, hogy ez nem igaz.

– Soha nem voltunk kémek. Tizenketten voltunk testvérek. Egyikünk nincs meg, legkisebb öcsénk pedig apánkkal maradt Kánaán földjén.

József azonban három napra börtönbe vetette őket. A harmadik napon így szólt hozzájuk:

– Ahhoz, hogy bebizonyítsátok, hogy becsületesek vagytok, maradjon az egyik testvéretek itt, a börtönben. A többiek vigyenek gabonát az éhező családnak. De hozzátok el hozzám a legkisebb

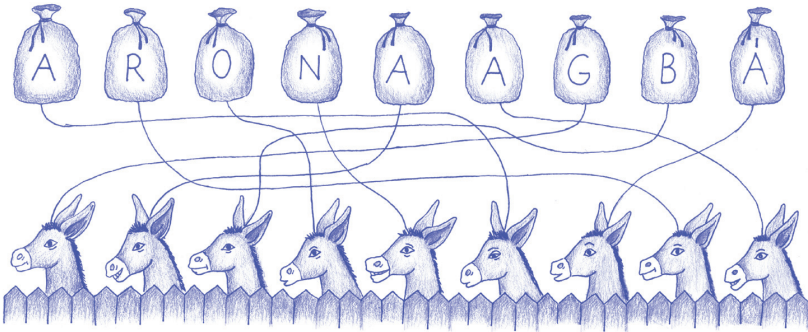
testvéreteket! Akkor elhiszem, amit mondotok, és nem fogtok meghalni.

Majd a szemük láttára megköztette Simeont. A szolgálakat pedig utasította, hogy töltsék meg a testvérek zsákjait gabonával. Titokban még valamit belerejtett mindegyik zsákba.

Azok mit sem sejtve felpakolták szamaraikat, és elindultak. Hazafelé az egyik testvér megtalálta ezt a valamit a zsákjában, és mindannyian nagyon megijedtek. El sem tudták képzelni, hogyan került oda, és milyen büntetés várhat még rájuk emiatt.

Olvasd össze a csacsikhoz tartozó zsákok betűjeleit, és megtudod, mi volt a zsákokba rejtve.

Amikor a kilenc testvér hazaért, elmesélték az édesapjuknak mindazt, ami velük történt. Apjuk sírva fakadt:

– Elveszitek tőlem a gyermekeimet! József nincs meg, Simeon idegen földön, börtönben van, és még Benjámint is elviszitek? Ha bármi baj éri őt, tudjátok meg: belehalok a bánatba!

Amikor kiürítették a zsákokat, mindegyikben megtalálták a pénzes zacskókat. Jákóbbal együtt nagyon megijedtek.

Telt-múlt az idő, és elfogyott a vásárolt gabona. Így újra elindultak Egyiptom földjére. Nemcsak Benjámint vitték magukkal, hanem apjuk parancsára ajándékokat is és kétszer annyi pénzt, mint a gabona ára. Ugyanis vissza akarták adni az előzőleg kapott termény értékét is.

Amikor Egyiptom földjére értek, József azonnal hívatta őket. A testvérek nagyon megijedtek, mert azt hitték, hogy büntetés vár rájuk. Ám ehelyett kiengedték Simeont a börtönből, majd mindannyiukat lakomával kínálta Egyiptom felügyelője. A testvérek nagyon csodálkoztak ezen. Akkor József kikérdezte őket Jákóbról. Megkönnyebbülve hallotta, hogy még él, és jól van. Amikor meglátta Benjámint, kisietett a teremből, hogy titokban kisírja magát. Nagyon megrendült, hogy újra ott áll előtte rég nem látott öccse. Visszament közéjük, de még mindig nem mondta meg nekik, hogy ő kicsoda.

A lakoma végén megparancsolta háza felügyelőjének, hogy töltsék meg a zsákokat gabonával, és ismét tegyék beléjük a pénzes zacskókat is.

– Ezüstserlegemet pedig rejtsd a legkisebbik zsákjába!

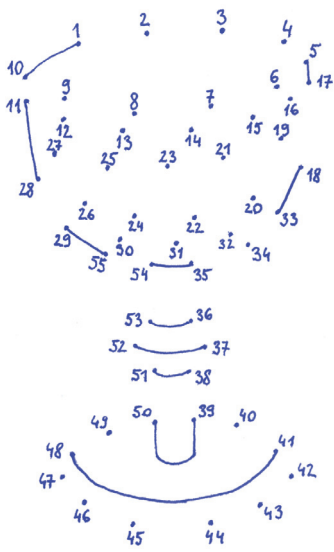
A testvérek reggel elindultak hazafelé, most sem tudva semmit a zsákokban lapuló titkokról. Még nem jártak messze a várostól, amikor József utánuk küldette az egyik emberét:

– Szaladj utánuk, és kérdezd meg tőlük: miért fizettetek rosszal a jóért? Miért loptátok el uram ezüstserlegét, amelyből inni szokott?

Amikor a férfi utolérte őket, a testvérek ijedten tiltakozni kezdtek.

– Miért mond az én uram ilyeneket? Távol álljon tőlünk az ilyesmi! Hiszen azt a pénzt is visszahoztuk, amelyet a zsákjainkban találtunk! Hogy loptunk volna akkor urad házából ezüstöt?! Akinél megtalálod, az haljon meg, mi pedig mindannyian a rabszolgáid leszünk.

A felügyelő beleegyezett, bár azt mondta, hogy csak az lesz a rabszolgája, akinél megtalálják a serleget. A többiek szabadok maradnak. Akkor elkezdték kinyitogatni a zsákokat. Benjáminé maradt utoljára. Ott lapult a serleg! A testvérek kétségbeesésükben megszággatták ruháikat, majd fölrakták zsákjaikat a szamarakra, és visszamentek a városba. József elé vitték őket, ahol egyikük, Júda a földre borulva elkezdett könnyörogni Benjámin életéért.

**Kösd össze a pontokat
egyőtől ötvenötig!
Mit ábrázol a rajz?**

Amikor Júda kérlelte Józsefet, hogy ne akarja Benjámint rab-szolgává tenni, József már nem bírta tovább. Testvéreit kivéve mindenkit kiküldött a teremből, ő pedig hangos sírásra fakadt.

– Én vagyok József!

A testvérek rémületükben egy szót sem tudtak szólni. Hiszen még mindig nem ismerték fel a nagy hatalmú egyiptomi uralkodóban az egykor rabszolgának eladott öccsüket. Ám József közelebb hívta magához őket.

– Én vagyok József, a testvéreitek, akit eladtatok Egyiptomba. De emiatt ne bánkódjatok, hiszen az Úr akarta így! Ő küldött ide engem, hogy ti életben maradjatok. Már két éve éhínség van, és még öt évig semmi sem fog változni. Ő küldött engem ide, tett a fáraó első emberévé, egész házának urává és Egyiptom uralkodójává. Siessetek, menjetek apámhoz, hozzátok ide őt, vele egész háza népét! Itt fog élni, hogy elláthassam mindennel, amire csak szüksége van.

Amikor a fáraó megtudta, hogy József testvérei ott vannak, azt mondta neki:

– Menjenek testvéreid tüstént haza, és apáddal együtt térjenek vissza! Én pedig nekik adom Egyiptom földjének legjobb részét.

Így is tettek. József indulás előtt minden testvérének új ruhát, ajándékokat és pénzt adott. Hazatérve elmondták Jákóbnak, hogy szeretett fia él. Először nem akarta elhinni, de amikor látta az érte küldött szekeret, nagyon megörült. Összecsomagoltak, majd útnak indultak. Jákóbnak álmában megjelent az Úr, aki biztatta

őt, hogy ne féljen Egyiptomba menni, mert jó dolguk lesz – nagy néppé teszi őket ott.

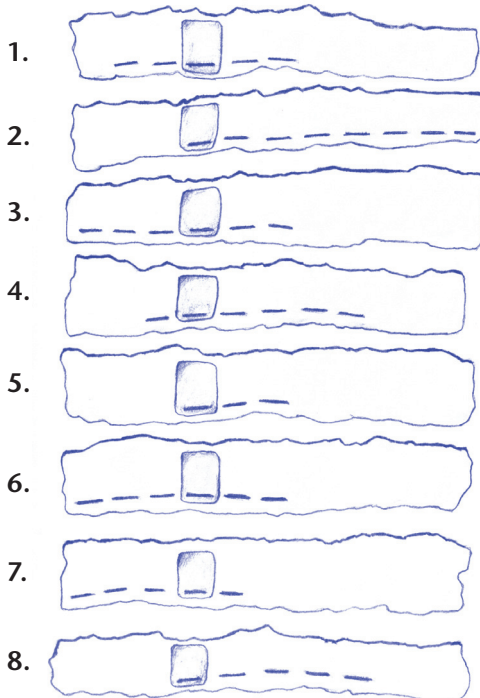

Ahogy közeledtek, József befogatott a kocsijába, hogy apja elé menjen. Odaérve hozzá a nyakába borult, és örömben sokáig sírtak. A fáraó pedig nekik adta Gósen földjét. Jákób halála előtt magához hívatta mindegyik fiát, hogy megáldja őket. A tizenkét testvér pedig ott élt Egyiptomban, és nagy néppé lett.

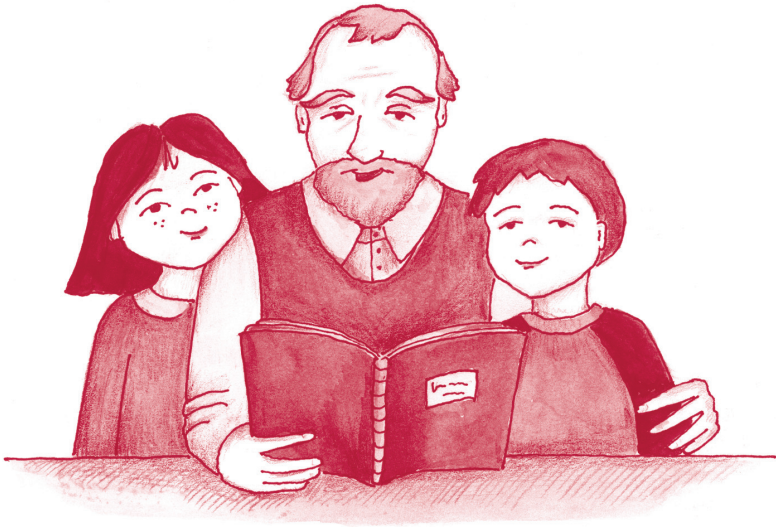

Fejtsd meg a keresztrejtvényt! A megjelölt oszlop betűit összeolvasva megtudod, hogy mit tett Isten Józseffel egész életén át.

1. Ilyen volt az első hét tehén a fáraó álmában.
2. Ebbe az országba adták el Józsefet.
3. Ez volt Benjámín zsákjába rejtve.
4. Ez volt hét évig bő, azután szűk.
5. Ez nem volt a kútban, amikor Józsefet beledobták.
6. Ezt vették meg a raktárakból.
7. A főpohárnok álmában ez a gyümölcs szerepelt.
8. Ez az állat jelent meg a fáraó álmában.

Panni és Zsolti

– Nagypapa! Nagypapa! Nézd, mit találtunk Zsoltival a padláson, a könyvesdobozban! – kiáltotta izgatottan Panni, ahogy beszaladt a szobába.

– Nahát! Ez az én füzetem volt – vette kezébe nagypapa. – Még az én nagypám készítette nekem, amikor olyan idős voltam, mint most ti. Emlékeztek, meséltem már nektek róla. Evangélikus lelkész volt, és hogy jobban megjegyezzük a bibliai történeteket, mindegyikünknek készített egy-egy ilyen füzetet. A történeteket mindig rejtvénnnyel fejezte be. Na, gyertek csak! Lapozzuk át együtt!

– Nézd csak, Panni! Az első oldalra milyen szép betűkkel van odaírva az a szó, hogy szeretet! Nagypapa! Elmeséled a hozzá kapcsolódó bibliai történetet? – kérdezte Zsolti.

– Igen. Élt egyszer régen egy nagyon szép és kedves fiatal lány. Úgy hívták, hogy Ruth. Feleségül vette őt egy ifjú, aki a szüleivel és a fiútestvérével a júdeai Betlehemből vándorolt az éhínség elől Ruth népének országába. Ám néhány éven belül a családban mindhárom férfi meghalt.

Ekkor Ruth anyósa, Naomi elhatározta, hogy visszamegy a saját hazájába. Két menyee is elindult vele. Naomi kérte őket, hogy maradjanak a saját hazájukban, menjenek újra férjhez, és éljenek boldogan. Orpa ekkor sírva Naomi nyakába borult, és elbúcsúzva tőle vissza is fordult. Ruth azonban annyira szerette anyósát, hogy így szólt hozzá: „Ne küldj el magadtól, mert én veled akarok menni. Ahova te mész, oda megyek én is, a te néped lesz az én népem is, a te hazád az enyém is.” Nagyon jólesett Naomi-

nak, hogy menyé ennyire ragaszkodott hozzá, és mindenáron vele akart menni. Az Úr pedig megjutalmazta Ruthot a szeretetéért; sorsa Naomi népe között jóra fordult. Férjet talált magának, gyermeke született, aki Dávid király nagypapja volt.

Fejtsd meg a keresztrejtvényt, és olvasd el, ki származott még később ebből a családból!

1. Ebből az országból származott Naomi.
2. Ez elől menekült a családja idegen földre.
3. Azért maradt Naomival a menyé, mert ... őt.
4. Naomi egyik menyé.
5. Ezt csinálta Orpa, amikor visszafordult.

– Nézd, Zsolti, milyen furcsa címe van a második oldalnak a füzetben! Segíts kiolvasni!

– Irgalom. Nagyapa, mit jelent ez?

– Hát ez az egyik legfontosabb dolog az életben. Mindjárt elmesélem nektek az ideírt bibliai történetet, és a végén mondjátok meg nekem, hogy a három ember közül melyik volt irgalmas! A történet végére megértitek a szó jelentését is.

Egy ember Jeruzsálemből Jerikóba tartott, azonban útközben rablók támadták meg. Elvették mindenét, jól megverték és félholtan otthagyták őt az úton.

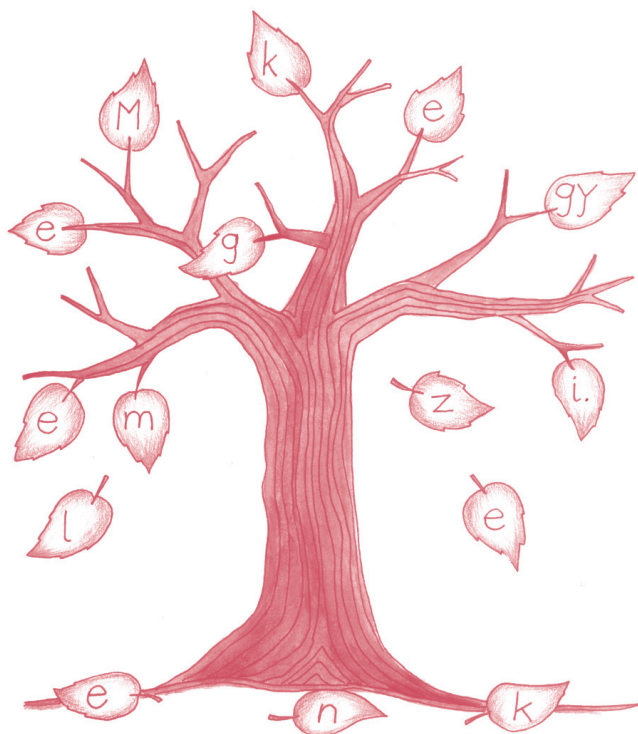
Nemsokára egy pap ment arra, aki amikor meglátta a szerencsétlenül járt embert, kikerülte és otthagya. Kis idő múlva egy tanító is arra járt. Ő sem segített az eszméletlenül fekvő emberen. Egy samaritánusnak is arra vezetett az útja. A Samáriából származó, más szóval samaritánus embereket lenézték a zsidók, ezért volt meglepő, amit ez az ember tett. Amikor látta, hogy a megvert ember már alig lélegzik, odament hozzá, lemosta és bekötözte a sebeit, majd feltette őt a saját állatára, és elvitte a legközelebbi fogadóba. Kivett egy szobát, és egész nap ápolta a beteget. Másnap elővett két dénárt, odaadta a fogadónak, és így szólott hozzá: „Viselj rá gondot, adj meg neki mindent, amire szüksége van, hogy újra egészséges legyen. Ha nem lesz elég a pénz, akkor megadom neked a különbözetet, amikor visszatérek.”

– Na, mondjátok meg nekem, kis unokáim, melyik ember volt irgalmas a pórul járt emberrel, és miért?

– A samaritánus – kiáltották egyszerre a gyerekek. – Azért, mert ő megsajnálta, és segített rajta.

Aki irgalmas, az még valamit tesz a másik emberrel.
Hogy mit, megtudhatod, ha helyes sorrendben össze-
olvasod a falevelekre írt betűket.

3.

Másnap Panni és Zsolti izgatottan ült le nagyapjuk mellé.

– Nagyapa! Mi a harmadik cím a füzetekben?

– Hát bizony, az egyik legnehezebb dolog az életben: az engedelmesség.

– Igen! Zsolti sokszor nem fogad szót anyának vagy apának – bólogatott Panni.

– Mert te talán mindig azt teszed, amit kérnek tőled?! – vágott vissza a bátyja.

– Ne veszekedjete! – csitította őket nagyapjuk. – Ezért mondtam, hogy engedelmeskedni nem könnyű feladat. Ábrahámnak sem volt az, ő mégis mindent megtett, amit csak kért tőle az Úr. Hallgassátok csak, mi történt!

Ábrahámot nagyon szerette az Úr, és sok ajándékot adott neki: szép felesége volt, nagy vagyona, ráadásul annyi utódot ígért neki, mint égen a csillag. Ennek ellenére Ábrahámnak és feleségének, Sárának csak idős korukban született meg a gyermekük, Izsák. Pedig ők már azt gondolták, az Isten elfelejtette ezt az ígétét. Épp ezért Izsákot mindennél jobban szerették és féltették.

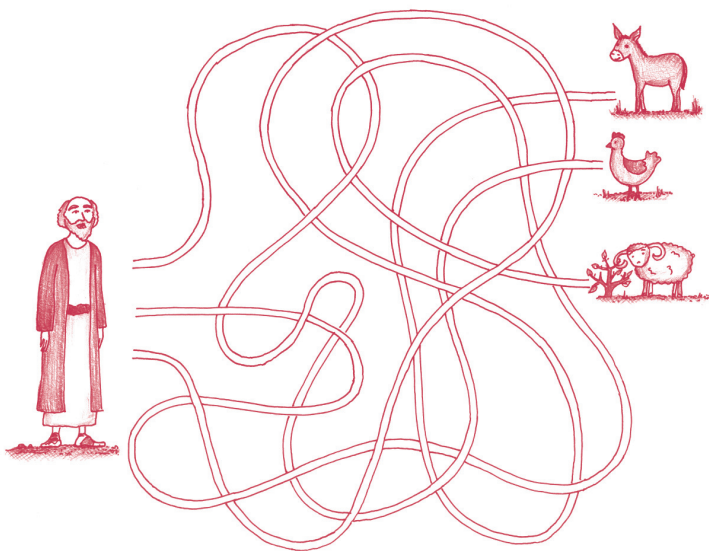
Amikor Izsák már nagyobbacska fiú lett, egy nap az Úr így szólt Ábrahámhoz: „Menj, fogd az egyetlen fiadat, akit szeretsz, és Mórijjá földjén áldozd fel nekem égő áldozatul.” Ábrahám nagyon szomorú lett erre a kérésre, de nem vitatkozott, hanem engedelmesen elindult fiával és két szolgájával, hogy teljesítse az Úr parancsát.

Amikor a harmadik napon odaért arra a hegyre, ahova Isten küldte őt, megépítette az oltárt az égő áldozat számára. Ahogy el-

készült vele, Ábrahám megkötözte Izsákot, és feltette az oltárra. Látta az Úr, hogy Ábrahám kész lenne teljesíteni a legnehezebb kérést is, mert nagyon engedelmes. Ekkor így kiáltott hozzá az égből: „Ábrahám! Ne bántsd a fiadat, mert látom, hogy milyen istenfélő és engedelmes vagy! Kész lennél feláldozni egyetlen fiadat is.” Ekkor látta Ábrahám, hogy egy kos van a szarvánál fogva fönnekadva a bozótban. Odament hát, és azt áldozta fel égő áldozatul.

Melyik út vezet a koshoz?

- Na, gyertek, kis unokáim, nézzük meg, mi a negyedik cím.
- Majd én elolvasom! – kiáltotta Panni. – Azt írta ide a nagyapád, hogy bölcsesség.
- Hű, az nagy dolog – bólogatott Zsolti.
- Tudjátok-e, hogy ki volt messze földön híres bölcsességéről?
- kérdezte nagyapó. – Salamon király. Amikor még ifjú uralkodó volt, egy éjszaka megjelent álmában az Úr, és azt mondta neki: „Kérj valamit, és én teljesítem!” Salamon nem egészséget, hatalmat vagy pénzt kért tőle, hanem engedelmes és bölcs szívet, mert szeretett volna jó uralkodója lenni Isten népének. Ezért az Úr teljesítette is kérését.

Történt egy nap, hogy két nő jelent meg az uralkodó előtt azt kérve, hogy tegyen igazságot. Egy házban laktak, és mindkettőjüknek született kisbabája. Egyik éjjel azonban álmában egyikük véletlenül ráfeküdt a saját gyermekére, és az meghalt. Reggelre ez az asszony kicserélte a két gyereket, de letagadta tettét. Az élő kisbaba anyukája viszont szerette volna visszakapni gyermekét.

Ekkor Salamon ezt az ítéletet hozta: hozzanak egy kardot, és vágják ketté a gyermeket, így mind a két anyának jut belőle. Akkor az igazi édesanya könnyörögni kezdett: „Kérlek, uram, adjátok inkább neki a gyermeket, csak ne öljétek meg!” A másik viszont azt mondta, hogy vágják ketté, inkább egyiküké se legyen. Salamon tudta, hogy csak az igazi édesanya védi meg mindenáron a gyermeke életét; megparancsolta, hogy a kisbabát adják oda az anyukájának. Így bölcsen megoldotta az ügyet. Az egész nép pedig tisztelettel nézett Salamonra, mert látták, hogy...

Te is megtudhatod a mondat végét, ha megfejted a betűrejtvényt.

A

B

CS

E

É

G

I

L

N

Ö

S

T

V

.

5.

Nagyapa kérdőn nézett idősebbik unokájára:

– Meg tudod-e mondani, Zsolti, hogy milyen a hűséges ember?

– Szerintem olyan, aki akkor is kitart a másik ember mellett, ha csúfolják miatta. Ezt akkor tanultam meg, amikor az iskolában a többiek elkezdték bántani Tomit, aki Balázssal barátkozott. Balázsék nagyon szegények, de Tomi nem törődött ezzel.

– Űgyesen megfogalmaztad – dicsérte meg őt nagyapa. – Nőé is hűséges volt Istenhez, pedig nagyon sokat csúfolták emiatt. Hiszen azt a parancsot kapta az Úrtól, hogy építsen egy hatalmas bárkát olyan helyen, ahol az eső is csak keveset esett. Isten ugyanis megbánta, hogy embert és állatokat teremtett, mert az emberek nagyon sok rosszat tettek. Így elhatározta, hogy mindent és mindenkit elpusztít a föld felszínéről: özönvizet bocsát rá. Egyedül Nőének és családjának kegyelmezett, mert Nőé szerette őt, és hűséges volt hozzá.

Nőé meg is építette a bárkát, és minden élőlényből bevitt magával egy párat. Amikor elkészült, Isten bezárta kívülről a bárkát, majd negyven napig tartó esőt bocsátott a földre. Ez az özönvíz elárasztott mindent, senki sem maradt életben.

Amikor elállt az eső, Isten szelet bocsátott a földre, és a víz apadni kezdett. A bárka az Ararát hegyén feneklett meg végül. Először a hegyek csúcsai lettek láthatóvá. Negyven nap múlva kinyitotta Nőé a bárka ablakát, és kiengedett egy hollót. Az újra meg újra kirepült, de mindig visszament, mert a víz még nem apadt le. Később egy galambot is kiengedett, de az sem talált ma-

gának még helyet, ahova leszállhatott volna. Még minden víz alatt volt.

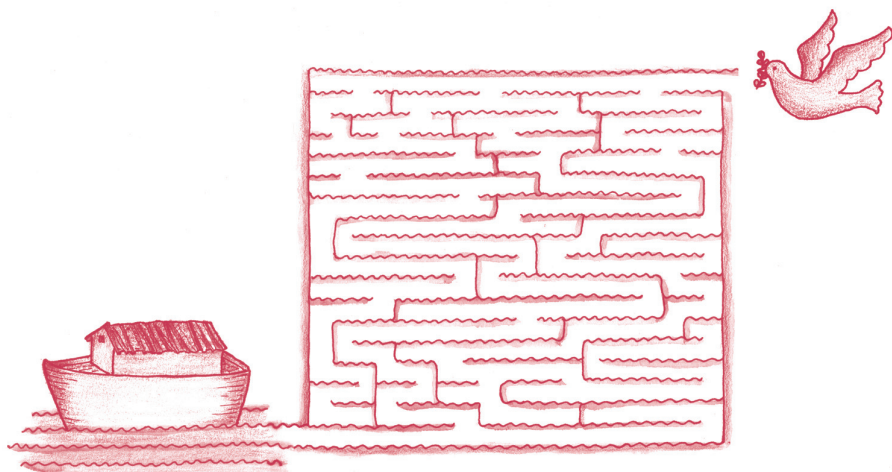
Nóé várt egy újabb hetet, és a galambot újra kiengedte. Az pedig este egy olajággal a csőrében tért vissza. Ebből lehetett tudni: annyira már leapadt a víz, hogy a fák kilátszottak.

Újabb hét telt el, amikor megint kiengedte a galambot, amely nem is jött már vissza. Ezután a bárka lakói is kijöhettek a szárazföldre.

Nóé hálából oltárt épített, és áldozatot mutatott be az Úrnak, ő pedig szövetséget kötött vele és utódaival. A szivárvány volt a jele az Úr azon ígéretének, hogy nem pusztítja el többé özönvízzel a földet.

Segíts a galambnak megtalálni a bárkához vezető utat!

– Milyen kár, hogy az utolsó lap következik ebben a füzetben!
– sóhajtott Panni. – Olyan érdekes történeteket meséltél, nagypapa.

– Most következik az egyik kedvenc bibliai történetem a megbocsátásról. Tudjátok, kis unokáim, nem könnyű azt mondani, hogy nem haragszom rád, megbocsátottam. A példázatbeli apának mégis sikerült. Elmesélem nektek a történetet!

Ennek az apának volt két fia. A kisebbik fiú egy nap odaállt elé, és elkérte a vagyon rá eső részét. Unta ugyanis, hogy mindig otthon legyen, és dolgozzon. Világot akart látni. Apja szó nélkül, bár szomorú szívvel odaadta neki a hatalmas összeget.

A fiú jókedvűen útnak indult. Kalandja során a legdrágább fogadóknak szállt meg, multságokon szórta a pénzét. Sok ember csapódott hozzá, akik a barátainak mondták magukat.

Egy nap arra ébredt a fiú, hogy elfogyott a pénze. A „barátok” nem is álltak többé szóba vele. Ő pedig, hogy ne haljon éhen, beállt egy gazdához disznópásztornak. Annyira éhes volt, hogy a moslékból is evett volna, de a gazda ezt sem engedte meg neki.

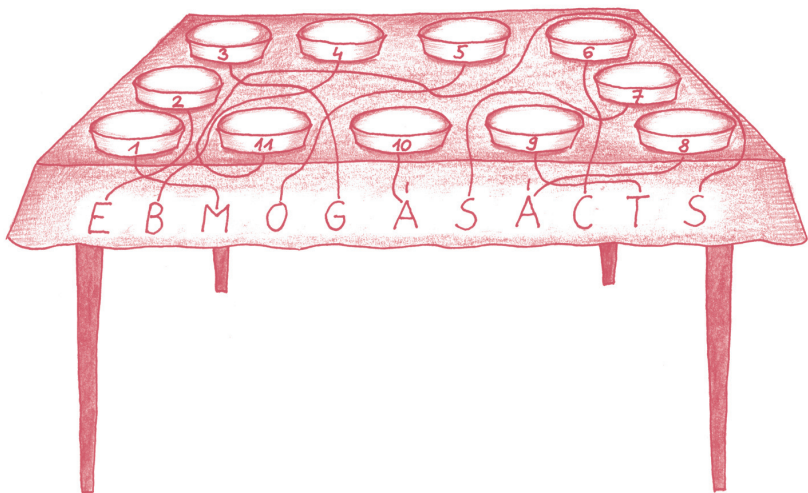
Ekkor a fiú úgy döntött, hogy hazatér apjához, bocsánatot kér tőle, és megkéri rá: hadd dolgozzon nála mint a bérese. Hiszen fiának már ő sem nevezné magát, mert nem érdemli meg, hogy az apja ezek után visszafogadja őt.

Ám amikor hazaért, apja örömeiben azt sem tudta, mivel kedvezzen neki. Megbocsátotta neki teljes szívéből, hogy ilyen tékozló módon élt, elherdálta a sok pénzt, és szegyent hozott rá is. Örökre elzavarhatta volna a háztól, ő mégis megbocsátott neki, és lakomát rendezett örömeiben.

Látjátok, kis unokáim, ez a példázat nekünk is szól. Mindannyian kerülhetünk az életünk során olyan helyzetbe, amikor nem akarunk az Isten közelében lenni. Nem imádkozunk hozzá, nem járunk gyermekbibliakörbe vagy templomba. Nem köszönjük meg neki a sok segítséget és ajándékot, amelyet kapunk tőle. Fontosabbak lesznek a barátaink, akik lehet, hogy nem is igazi barátok. Mert ha bajba jutunk, nem segítenek rajtunk, hanem inkább elzavarnak. Bizony ilyenkor mi is tékozlón, az Istentől távol élünk. De ha őszintén megbánjuk azt, hogy nem hallgattunk szavára, újra imádkozni kezdünk, és úgy élünk, ahogy neki tetszik, akkor a mennyben is úgy örülnek majd, mint az apa házában, amikor a kisebbik fiú hazament.

Olvasd össze a terített asztal tányérjaihoz tartozó betűket, és megkapod a megfejtést.

Megfejtések

Albert és Pongrác lovag

1. sűrű lombok között énekelnek

2. kerítőháló

3.

5. a hetedik csapás a jégeső

6. békesség

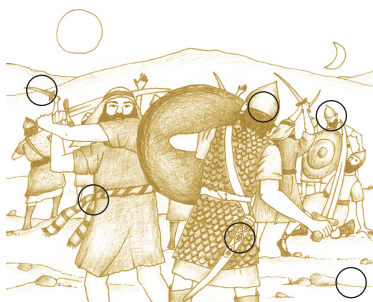
8. a szivárvány színei felülről lefelé: vörös, narancsszín, sárga, zöld, kék, indigókék, ibolyalila

4.

1. H É B É R
2. T É N G É R
3. V É R
4. J Ó Z S E F
5. E L S Ó
6. É G Y I P T O M
7. Ű L D Ö Z T E
8. L Ó
9. H Ó R E B
10. S Á S
11. M Ó Z E S
12. F É L H Ó
13. B É K Á K

7.

József

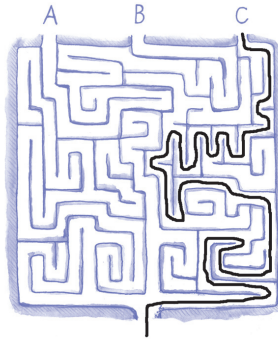
1. Jákób, Ráhel

2. Rúben

3. becsületes, istenhívő, megbízható

4. három nap múlva újra a fáraót szolgálja

5.

6. hét esztendeig bő termés lesz, utána hét évig éhínség

7. gabona ára

8. serleg

9.

1. KÖVÉR
2. EGYIPTOM
3. SERLEG
4. TERMÉS
5. VÍZ
6. GABONA
7. SZŐLŐ
8. TÉHÉN

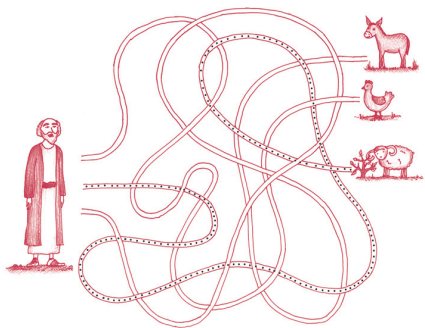
Panni és Zsolti

1.

1. J Ú D E A
2. É H Í N S É G
3. S Z E R E T T E
4. R U T H
5. S Í R T

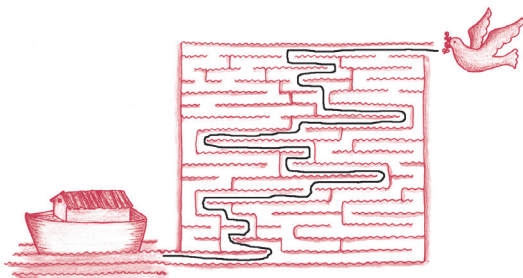
2. Megkegyelmez neki.

3.

4. isteni bölcsesség van benne

5.

6. megbocsátás